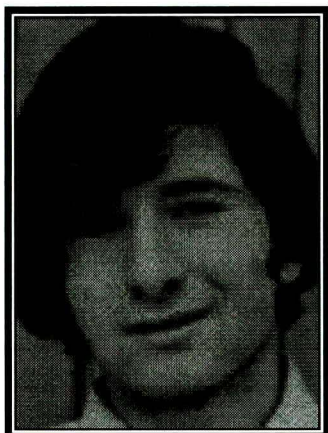

טוראי משה שראי ז"ל

בן אורה ויהודה
נולד בירושלים
בתאריך כ"ב בטבת תשי"ז, 26/12/1956
התגורר בירושלים
התגייס באוקטובר 1974
שרת בחיל חימוש
נפל בעת שירותו
בתאריך ב' בחשוון תשל"ו, 7/10/1975
נקבר בהר הרצל

אזור ד: חלקה 4: שורה 5: קבר 3:

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן יהודה ואורה. נולד ביום כ"ב בטבת תשי"ז (26.12.1956) בירושלים. למד בבית הספר ע"ש ד. רמז שבשכונת מורשה וסיים את לימודיו בבית הספר 'אורט-נביאים' שבירושלים בילדותו, היה מצבה הכלכלי של המשפחה קשה והוריו חסכו מפיהם למענו. הוא גדל והיה לנער צנוע המסתפק במועט. ידע להעריך את הוריו ואת אשר עשו למענו והתייחס אליהם בכבוד רב. הוא היה מלא מרץ ובני משפחתו מספרים עליו: "בילדותו היה מטפס על חומת האבן, שהפרידה בין ביתנו לבין העיר העתיקה. מוריד את הדגל הירדני ומניף את הדגל הישראלי תחתיו. מעולם לא נתפש בעשותו כן". משה היה תלמיד טוב וזכה לשבחים רבים ממוריו וממחנכיו. בעת לימודיו בבית הספר התיכון חלה ונעדר מן הלימודים למעלה מארבעה חודשים ולמרות זאת, הצליח להדביק את קצב הלימודים, להשלים את החומר החסר ולסיים את לימודיו בציונים גבוהים. כשהתבגר התחיל משה לעבוד במקצועו כמכונאי, עזר למשפחתו בכסף שהשתכר ונהג להפתיע את אחותו במתנות מיוחדות שקנה בשבילה. הוא פיתח יחסים לבביים עם אחיותיו. והן אהבוהו אהבת נפש. משה היה חובב ספורט והקדיש שעות רבות לאימונים.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

משה גויס לצה"ל באוגוסט 1974 והושם לחיל השריון. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורסים בתחום מקצועו, נשלח ליחידת חיל השריון בסיני כמכונאי טנקים. מספרים בני משפחתו: "כשחזר משה מן הצבא היה כאדם אחר; הוא ניסה להיראות עליו, אך חשנו שכל זה כדי לחפות על משהו אחר. עמוק יותר בתוכו. באותה עת לא הצלחנו להכירו. הוא התרחק כל כך, היה בו משהו סגור מאוד ורחוק מאוד, ולא הצלחנו לתהות על קנקנו". משה שמר על קשר הדוק עם בני משפחתו ואף ניסה לעבור לשרת קרוב לבית, כדי שיוכל לסייע להוריו.

ביום ב' בחשון תשל"ו (7.10.1975) נפל משה בעת שירותו. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי שבהר הרצל שבירושלים. השאיר אחריו הורים ושלוש אחיות.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "משה שירת ביחידת שריון כמכונאי טנקים במשך זמן קצר, אף כי היה חייל חדש ביחידה, הצלחנו לעמוד על אופיו: הוא היה חייל טוב וממושמע, המוכן לעזור לחבריו ולהשקיע מרץ רב בעבודתו. על כן היה מקובל ואהוד על מפקדיו ועל חבריו".

שראי, משה

בן יהודה ואורה. נולד ביום כ"ב בטבת תשי"ז (26.12.1956) בירושלים. למד בבית-הספר ע"ש ד. רמז שבשכונת מורשה וסיים את לימודיו בבית-הספר 'אורט-נביאים' שבירושלים. בילדותו חונך משה על-ידי הוריו, שהיו במצב כלכלי קשה וחסכו מפיהם למענו. הוא גדל והיה לנער צנוע המסתפק במועט, ידע להעריך את הוריו ואת אשר עשו למענו והתייחס אליהם בכבוד רב. הוא היה מלא מרץ, ובני-משפחתו מספרים עליו: "בילדותו היה מטפס על חומת האבן, שהפרידה בין ביתנו לבין העיר העתיקה, מוריד את הדגל הירדני ומניף את הדגל הישראלי תחתיו. מעולם לא נתפש בעשותו כן." משה היה תלמיד טוב וזכה לשבחים רבים ממוריו וממחנכיו. בעת לימודיו בבית-הספר התיכון חלה ונעדר מן הלימודים למעלה מארבעה חדשים; ולמרות-זאת, הצליח להדביק את קצב הלימודים, להשלים את החומר החסר ולסיים את לימודיו בציונים גבוהים. כשהתבגר התחיל משה לעבוד במקצועו כמכונאי, עזר למשפחתו בכסף שהשתכר ונהג להפחית את אחותו במתנות מיוחדות שקנה בעבודה. הוא פיתח יחסים לכביים עם אחיותיו, והן אהבוהו אהבת-נפש. משה היה חובב-ספורט והקדיש שעות רבות לאימונים.

משה גויס לצה"ל באוקטובר 1974 והושם לחיל-השריון. לאחר הטירונות ולאחר שהשתלם בקורסים בתחום מקצועו, נשלח ליחידת חיל-השריון כסיני כמכונאי-טנקים. מספרים בני-משפחתו: "כשחזר משה מן הצבא היה כאדם אחר; הוא ניסה להיראות עליו, אך חשנו שכל זה היה כדי לחפות על משהו אחר, עמוק יותר בתוכו. באותה עת לא הצלחנו להכירו, הוא התרחק כל-כך, היה בו משהו סגור מאוד ורחוק מאוד, ולא הצלחנו לתהות על קנקנו." משה שמר על קשר הדוק עם בני-משפחתו ואף ניסה לעבור לשרת קרוב לבית, כדי שיוכל לסייע להוריו.

ביום ב' בחשון תשל"ו (7.10.1975) נפל משה בעת שירותו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שבהר-הרצל שבירושלים. השאיר אחריו הורים ושלוש אחיות.

במכתב-נחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "משה שירת ביחידת-שריון כמכונאי-טנקים במשך זמן קצר. אף-כי היה חייל חדש ביחידה, הצלחנו לעמוד על אופיו: הוא היה חייל טוב וממושמע, המוכן לעזור לחבריו ולהשקיע מרץ רב בעבודתו. על כן היה מקובל ואהוד על מפקדיו ועל חבריו."